

In memoriam

Saulius Gulbinskas

(1961–2016)

Skirtingai klostosi žmonių gyvenimas. Vienų jis teka kaip rami lygumų upė, kuri saikingai vingiuodama palaipsniui kaupia savo vandenį ir energiją, kitų gyvenimas panašesnis į kalnų upės tėkmę, kuri savo kelyje turi įveikti įvairias kliūtis, todėl staiga keičia kryptį, krinta kriokliais ir tik žemupyje išsilieja į platų ir ramesnį srautą. Sauliaus Gulbinsko gyvenimas labiau panašėjo į tokią kalnų upę, kurioje nestigo posūkių ir įvairiausių gyvenimo kontrastų, ir kuris staiga nutrūko, „besileisdamas į tą platų srautą“, o galėjo dar ilgai tekėti tolyn, savo energija papildydamas jaunimą ir daugybę artimųjų bei draugų.

S. Gulbinskas gimė 1961 m. sausio 21 d. Kaune, gausioje inteligentų šeimoje. Nors anksti neteko tėvo, bet motinos dėka vaikai nejuto neprieklaus. Baigęs tuometinę Kauno 1-ąją vidurinę mokyklą, 1978 m. įstojo į Vilniaus universitetą studijuoti geologijos. Nuo mažens įpratęs stebėti aplinką ir visada kupinas energijos, jis ypač pa-

mėgo trauzimą, todėl šį pomėgį realizavo ir universitete, aktyviai dalyvaudamas kalnų turistų žygiuose. Jaunystės žygių partneriai draugais jam išliko visą gyvenimą.

1982 m. Saulius sukūrė šeimą, o 1986 m. gimė sūnus Mindaugas.

Dar studijų metais, vadovaujant prof. A. Gai galui, Saulius pradėjo domėtis sedimentaciniais procesais, vykstančiais skirtingo tankio vandens masių sąveikoje. Jis dalyvavo ne vienoje ekspedicijoje Nemuno deltoje, Kuršių mariose ir Baltijos jūroje. Šiais klausimais parengė ir apgynė diplominių darbų. Po studijų jis buvo priimtas į tuometinį Geografijos skyrių (vėliau institutą), į prof. O. Pustelnikovo vadovaujamą Jūros biogeochemijos tyrimų grupę. Čia prasidėjo Sauliaus, kaip aktyvaus tyrinėtojo, kelias. Vėl ilgos ekspedicijos Nemuno deltoje, Kuršių mariose, Baltijoje ir aktyvus bendradarbiavimas su Kaliningrado, Sankt Peterburgo, Maskvos, Lenkijos okeanologais.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, daugelį su jūra ir ypač su Klaipėdos uostu susijusių problemų, kurias iki tol sprendė išimtinai Rusijos specialistai, ėmė gvildinti lietuviai. Ypač daug tyrimų teko atlikti projektuojant ir statant perkėlą Klaipėda–Mukranas, gilinant uosto krantines ir įplauką, vykdant sąvartą Baltijos jūroje. Visuose šiuose projektuose aktyviai dalyvavo ir jaunas mokslininkas S. Gulbinskas, 1994 m. Vilniaus universitete apgynęs mokslų daktaro disertaciją tema „Šiuolaikinių dugno nuosėdų formavimosi ypatumai sistemoje Nemunas–Kuršių marios–Baltijos jūra“.

Dirbdamas Geologijos ir geografijos institute Vilniuje Saulius suprato, kad jūros mokslams tiksliausia koncentruotis Klaipėdoje. 1998 m. jis perėjo dirbti į Klaipėdos universitetą, su kuriuo susiejo visą savo tolesnį gyvenimą. Čia jis reiškėsi ne tik kaip talentingas mokslininkas, bet ir kaip neeilinis organizatorius, siekiantis kuo daugiau aplinkotyros mokslus integruoti į praktiką. Daugiausia jo pastangų dėka Klaipėdos universitete atsirado pirmasis Lietuvos jūrinis mokslų tiriamasis

laivas „Mintis“, susiformavo įvairių mokslų krypčių tyrinėtojų kolektyvas. Tapęs universiteto prorektoriumi, S. Gulbinskas daug pastangų skyrė šios aukštosios mokyklos infrastruktūrai subalansuoti, atvirosios prieigos mokslinėms laboratorijoms kurti, Klaipėdos universiteto, kaip jūrinių tyrimų centro, statusui įtvirtinti. Lietuvos mokslininkų galimybėms realizuoti jis matė ne tik Baltijos regioną, jo žvilgsnis kryo toli už jo ribų.

S. Gulbinskas buvo produktyvus mokslininkas, vienas ir su bendraautoriais paskelbė per 100 mokslinių bei mokslų populiarinimo straipsnių, propagavo įvairiašakį jūrinį mokslą Lietuvos žiniasklaidoje. Nors ir dirbdamas administracinį darbą jis išliko aktyvus tyrinėtojas, niekada nevengęs pats rinkti faktinę medžiagą jūroje ar laukuose. Šis darbas suteikė galimybę užsiimti mėgstama veikla – keliauti, fotografuoti paukščius, dalyvauti žygiuose jūros krantu.

2016 m. birželio 21 d. Saulių ištikusi mirtis buvo labai netikėta jo artimiesiems, kolegoms ir draugams.

Rimas Žaromskis